

Bilag til bet. o. lovf. om naturfredning.

Kap. II. Fredningskredse og fredningsmyndigheder.

Spørgsmål 2:

Vil det eventuelt være rimeligt altid at lade købstæderne få en repræsentant i fredningsnævnene, under hensyn til, at købstæderne, uanset den igangværende revision af den kommunale inddeling, fortsat vil blive opretholdt?

Ad spørgsmål 2:

Med hensyn til købstædernes repræsentation i fredningsnævnene henvises til naturfredningskommissionens betænkning side 334 f. Det omtales her som noget, der kunne tale for en fast købstadkommunal repræsentation, at købstæderne betaler en del af fredningsstatningerne, selv om det område, der skal fredes, ligger uden for købstadkommunens område, og at fredningerne ofte er af væsentlig betydning for bysamfundets indbyggere.

Betænkningen anfører imidlertid, at etableringen af de nye amter, der efter kommunalreformens gennemførelse også vil komme til at omfatte købstæderne, vil medføre, at købstæderne automatisk — gennem amtsrepræsentanten — bliver repræsenteret i fredningsnævnene. Hertil kommer, at det i dag formentlig kan betragtes som en konsekvens af kommunalreformen, at købstædernes andel af fredningsstatningerne overgår til amtsfonden, hvilket helt vil ændre forudsætningerne for en særlig repræsentation.

Det er endvidere naturfredningskommissionens opfattelse, at det er af afgørende betydning for fredningsnævnenes arbejde, at der er et medlem i nævnet som repræsentant for myndighederne i den kommune, sagen omfatter. Kommissionen føjer hertil, med henvisning til spørgsmålet om en forøgelse af antallet af medlemmer, at de nuværende nævn på 3 medlemmer har vist sig at fungere tilfredsstillende.

Ministeriet finder ligeledes, at det vil være uheldigt at forøge antallet af medlemmer i fredningsnævnene. Da man samtidig finder det påkrævet, at såvel amtsrådet som den lokale kommune er repræsenteret i fredningsnævnet, kan *det stillede spørgsmål besvares benægtende.*

Det må i denne forbindelse erindres, at købstæderne i dag har deres egen repræsen-

tant i fredningsplanudvalgene, bortset fra de storkøbenhavniske, hvilken repræsentation man påregner opretholdt.

Spørgsmål 3:

Bør det ikke i lovforslagets § 4 anføres, hvem der beskikker formanden for overfredningsnævnet? Bør det ikke endvidere præciseres, at formanden skal være jurist?

Ad spørgsmål 3:

I overensstemmelse med bemærkningerne til § 4 agtes der oprettet en stilling som formand for overfredningsnævnet ved normeringslov. Formanden vil i henhold til tjenestemandslovens § 6 skulle udnævnes af kongen.

Overfredningsnævnets formand har hidtil været jurist. Det vil fortsat være praktisk, at formanden har en sådan uddannelse. Ministeriet har intet imod, at det i loven præciseres, at juridisk embedseksamen er en betingelse for ansættelse som formand for overfredningsnævnet. Herved opnår man ensartede krav til formanden både i overfredningsnævnet og i taksationskommissionen.

Spørgsmål 4:

Under henvisning til, at overfredningsnævnet fremtidig skal være ankeinstans i strandfredningssager, forespørges, om der nu vil blive mulighed for at få ændret tidligere truffne afgørelser. Kan ordningen ikke gøres mere smidig end hidtil?

Ad spørgsmål 4:

For såvel naturfredningskommissionen som ministeriet for kulturelle anliggender har det været et udgangspunkt, at en effektiv kontrol med udviklingen ved vore kyster af mange årsager er så vigtig, at enhver svækkelse af den nuværende administrative praksis vil være yderst betænkelig.

Der har under den gældende administration af strandbyggelinjen altid eksisteret mulighed for at få taget en nægtet dispensationsansøgning op til fornyet overvejelse, og adskillige har benyttet sig af denne mulighed.

Under hensyn til det brede grundlag, hvorpå ministeriet har kunnet basere sine afgørelser, og til bestemmelsens formål, er det dog sjældent, at afgørelserne har kunnet